

Harisnyát csak GFB jegyűt vegyen, minden párért szavatosság

6 fős minőségben
gyári lerakati
Pollák Testvérek

mitani. Ezek nagyjából kétféle, úgy, hogy legalább 500 idegent lehet majd magánházaiknál, butorozott szobákban elhelyezni. Ezenkívül 240 vendég számára a szállodákban lesz hely, ilyen körülmények között — mondotta a polgármester-helyettes — egyelőre nem mutatkozik a szüksége annak, hogy akár a Hálókocsi Társaság, vagy az

MFTR segítségét igénybe vegyék. Dicséretre méltó és elismerendő Pick Jenő gondolkodása az idegnek elhelyezését illetően, de a jelentésekből megállapíthatjuk, hogy a szállókban és a magánházakban el fogjuk tudni helyezni az idegeket, akik Szegeden több éjszakát szándékoznak eltölteni.

A legelterjedtebb foglalkozás Szegeden a lemezezés.

Itt él a legtöbb és legügyesebb lemezés.

Rendszerint tűzkövet és szaharint is árulnak, de a főfoglalkozás az „itt a piros, hol a piros”. Valamikor igen sokat kerestek vele, de mióta a tanyai magyarnak nincs pénze, az ő jövedelmük is megcsappant. A rendőrség különben is tűzzel-vassal pusztítja őket. Legtöbben a Mars-téren és a köruton tanyáznak. Egy-egy bandához többen tartoznak, így elsősorban a játékos, akinek bosszorkányos kezűgyességűnek kell lennie, azután a falazó, aki úgy tesz, mintha játszana és közben folyton nyer, hogy ezáltal étvágyat keltsen és végül az ő, aki kémleli a tájékat: nem bukkan-e fel detektív, vagy rendőr. Adott jelle pillanatok alatt eltűnik az egész társaság...

A hamis kártyások

sem igen boldogulnak, mert akinek pénze van és akitől lehetne nyerni, az rendszerint szintén hamiskártyás. Ha összekerülnek, legfeljebb lovagi törvényt vívnak egymással. A játék ma is főleg pinkelt kártyával folyik, mert itt nincs szükség egy második személyre. Ha drótos van, aki a partner közelében áll és ügyes jelbeszéddel leadja a drótot, annak már a haszon egy tekintélyes része jár. Igazi hamiskártyás, a szó igazi értelmében véve, talán csak kettő-három van Szegeden.

Kiegészíti a szegedi alvilágot

az uccai utonálló,

aki a kocsmák környékén részekre leselkedik, a piaci zsebtolvaj, aki a nagy kofa-zsebeket dézsmálja, a tanyai zugirnok, zugvégrehajló, a strandtolvaj, a tanyai lakások sorralátogatója, a selyemfiú és a sok-sok orgazda, zálogcédula-szelhámós, úzsorás...

A szegedi alvilág is szegényedik, színtelenedik, egyenes arányban áll az áldozatok elszegényedésével. Ahol szegény a gazda, ott a cseléd is éhez...

K. Gy.

Fénykép a leszegényedett szegedi alvilágról

A „srenkerek”-től az éjszakai homiskártyásokig

(A Délmagyarország munkatársától.) Ki hinné, hogy Szegednek, ennek a józan polgár-városnak is van alvilága? Pedig van, ha nem is olyan kiterjedt, mint Csikágónak, Londonnak, vagy Berlinnek. Nem is nehéz büntetéseket jellemzők ezt az alvilágot, hanem apró szelthámósok, kis családok és még kisebb tolvajok, tekintettel arra, hogy az alkalom szüli a tolvajt, már pedig Szegeden alkalom nincs. A gyermekrabló itt szimpla kis zsaroló lesz, aki a köruton lehúzza a részegekről a zakót; a bankrablót éhes iparossegéd helyettesíti, aki végső szükségéből kiránt a sétálók kezéből egy ócska retikült...

A szegedi alvilág nagyjából az, ami a pesti, de lecsökkentve.

A legelőkelőbb kaszt a tolvajoké,

akik rengeteg válfajra oszlanak. Első ezek között a kasszaőr, aki mindég a legnéhezebb fiúk közül kerül ki. Munkája hozzáértést, bátorságot, idegket követel és persze az övé a legnagyobb zsákmány és a legnagyobb — kockázat is. Ha egy ilyen mackós — ami egészen biztosan bekövetkezik — lebukik, nem szabadul meg három-négy mázsán alul. A közönséges betörő, aki álkulccsal, esetleg feszítővassal dolgozik, következik a kasszás után, majd besurranók, zsebmetszők, végül az egész „piti szajrások” következnek, akik nem ártallják az üzlet elé kített kartonkötényt sem ellopní. De az egyes válfajok között is vannak különbségek, aszerint, hogy ki mit és hogy ki hogyan lop. Vannak például srenkerek, akik csakis ékszeresekre utaznak, mások a trafikfosztásban specializálják magukat, ismét mások szerelőkné öltözve padlásokat őrtenek ki. Aki például úgy hatol be egy lakásba, hogy az ajtófélfát benyomja, az soha nem megy be másképp egy lakásba, pedig ezt a tulajdonságát minden defektív ismeri és ezen a nyomon mindig leönti magát. A másik úgy megy bele a csöbe, hogy valami nagyzási mániától ösztönözve üzenetet hagy hátra. És ezektől

a szokásoktól soha nem tudnak szabadulni,

lehet, hogy a tradíció fontosabb, mint a személyes szabadság. Szegeden mackós alig van. Néhány évvel ezelőtt volt néhány elszánt fiatalember, akik jelenleg Sopron-Kőhidán üdülnek. A többi úgy burjánzik, mint a fű. Legtöbben kerékpárlóval foglalkoznak. Ez majdnem szegedi specialitás. Itt, ahol több mint tízezer gép szaladgál, legkönnyebb kerékpárt lopni. A szervezet kiterjedt. Feketén dolgozó szerelőműhelyek vannak, ahol a lopott gépeket díszeslik, átfestik és viszik más városokba eladni. Sokan csak azzal foglalkoznak, hogy a lopott, alvilági nyelven japán gépnek hamis igazolványokat szerezzenek. Ezek

papirnepperek,

akik mindentféle hamis iratot meg tudnak szerezni jó pénzért. Legnéhezebb ezeket a tolvajokat kérekeríteni, mert ide nem kell se módszer, se más, elég egy gazdátlanul hagyott gépre felkapni és máris megvan a szajré.

A zsebesek igen kevesen vannak. A napokban — így mesélik — járt Szegeden egy nemzetközi fejcs, aki tele volt levestel és azt hitte, hogy itt lehet melózni. Egy-két óra múlva azonban tovább utazott, mert attól tartott, hogy ellopnak tőle mindent.

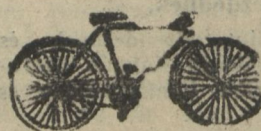
Félig tolvaj, félig csaló a hilós.

ehhez a mesterséghez kell a legtöbb ötle.

ő az, aki váltásnál annyira megszedíti a pénztárost, hogy ötven, száz pengővel többet kap vissza. Munkáját rendszerint összeköti az üzleti tolvajlással, alkalmas pillanatban kabátja alá dug mindent, ami elfér. Időnként ujjajta hilós-trükköket eszelnek ki. Most találtak ki állítólag egyet, amelylyel igen sokat keresnek. A trükk féltett titok. Félig-meddig idetartozik a nepper is, aki mindenféle bóbilit és áldolgot sző a gyanútlank nyakába. Tőle lehet vásárolni azt a csempészett szerb cigarettát, amelyet a Dob-uccában töltenek, azt a „francia kölnit”, amelyet ő maga gyárt olyképen, hogy egy üveg víz tetejére ráönt két csepp kölnit, ő adja el azt a „legfinomabb angol szövetet” és így tovább. Bevált trükk, hogy sokszor lopottnak tünteti fel az árut, ezzel indokolják az alkalmi vételi árat és egyúttal bebizonyítják, hogy jó pszichológusok, mert a tiltott gyümölcs meséjét variálják. Az is bevált trükk, hogy egyikük

idegennek adja ki magát

és angolul, vagy olaszul halandzsál és a társa tolmácsolja a halandzsát, amely persze ritkán téveszti el hatását. Ma már a neppereknek is leálldozóban van, mert az ő mesterségükhöz az kell, hogy a közönségnek pénze legyen...

Kerékpárt, alkatrészeket, gumit
lego/csóbban
részletre is
Déry géparuház
Nagyjavító műhely.

Szegedi Kőrösi Fraxinus Gáspár Doctor

1535—1935

Négyszáz esztendővel ezelőtt működött Magyarország hatalmas nádorispánjának Nádasdy Tamásnak dunántúli váraiban, így Kanizsavárott is a szegedi születésű tudós Doctor, Szegedi Kőrösi Fraxinus Gáspár uram. Életéről Takáts Sándor és Györy Tibor irtak. Apja szegedi szabómester volt a mohácsi veszedelem idején, Vén Szabó Mihály volt a neve, ami nyilván arra mutat, hogy Mihály mester a szegedi szabócéh „Vénsegébe” vagyis Senatusába tartozó „Öregmester” volt. A fiatal Gáspár Diák 1533-ig az olasz Padova világhírű egyetemén tanult. Öccse a török kardja által veszett el, mikor II. Szulejmán padisah 1526 őszén, Mohács után Budáról Bácsón át Isztambulba tért haza. Gáspár Diák mint tudós Magister, azaz Mester, vagyis Doctor tért haza Padovából. Szegeden élő hugának szép velencei „csömölét” szoknyát hozott ajándékba, majd Nádasdy Tamás nádor udvari orvosa lett. 1535 táján irt levelében a régi török-tatár-magyar kölesserről a Bózáról emlékezik meg. Egy nyilván gyomorhurutos betegét eltiltja a töltött káposztától, savanykás Bózasert itat vele, nyilván hogy gyomorsav fejlődését fokozza, ezután — nyilván a mai Allati Szén, a „Carbo animalis” hatását elerendő — likacsos dercekorpa kenyeret, vagyis priznyákot etet vele. A nádorispánné asszonyságot, Kanizsai Orsolyát is Bózaserral itatja. A fiatalasszony ugylátszik vérszegény volt. 1535-

ben ezt írja urának, a nádornak: „A doktor Gáspár mester azt mondja, nem jó nádorispánné asszonyomnak vizet inni, azért mégis jó valami Bózaser az birságon s nem halok szomjijal.” Szegedi vonatkozásu magyar orvoslástörténeti emlék ez, mögötte mintha a sörbaktériumölő hatásának korai felismerése csillanna fel. 1562-ig állott Gáspár mester a nádor szolgálatában, mint annak udvari házi-orvosa. A csellengő, tudatlan német doktorokat szidja és magyar öntudattal így ír egy levelében: Imhol magyar fi vagyok és tudjuk, ki loviafia csikaja vagyok!” Büszkén vallja szegedi származását.

Bevilaqua Borsody Béla dr.

Légi csendőrséget szervez Csehszország

Prága, július 9. A belügyminisztérium a nemzetvédelmi és a közmunkaügyi minisztériummal egyetértésben július elseji érvényességgel külön légi csendőrséget állít fel, amely a csehszlovákiai Egerben, továbbá Reichenberghen, Königrätzben, Troppau mellett és Pozsonyban fog állomásozni. Az új légi csendőrség feladata az, hogy őrkdjék a repülőtörvény rendelkezéseinek és a nemzetközi egyezményeknek úgy belföldi, mint külföldi repülőgépek részéről való betartása felett.